

خوب‌های بد بد‌های خوب

دنیای بدون شاهزاده

مترجم نگار شجاعی

بوقیسیده. سومان چینیان

سوفی آرزو می‌کند

وقتی بهرین دوستت بحواله تو را نکشد، بعد از آن دیگر پرسشانی دست از سرت بریمی‌دارد

ولی وقتی آگاتا^۱ به محسمه‌ی طلایی‌رنگ حودش و سوفی، که در میدان آفتاب‌گرد برافراشته بود، نگاه کرد، آب دهاش را فورت داد و این حس را در حودش فروبرد

ارگلهای میحک روی پراهن صوری‌رنگش عطسه‌اش گرفت و گفت «حالا اصلاً چرا نا بد نمایش موریکال ناشه»

«عرق‌کردن بوی لباس‌های نماشتوں

ممنوع!» سوفی^۲ سر پسری داد رد که داشت ناکله‌ی گچی محسمه‌ی یک سگ وحشی کلیخار می‌رفت دختری هم نا طبا به او سببه شده بود که او هم داشت نا سگ پشممالوی به این طرف و آن طرف عی‌رفت سوفی دونا پسر را دید

دخترا تماشا کرد که داشتند پارچه‌ی برگی را از روی ناحه‌ی بلست‌فروشی پاس می‌کشیدند روی پارچه بستتاً صورت نئوی ارسوی چاپ شده بود «و اصلاً هم بهش نمی‌آدم سلیمه»

سوفي به دویا پسر که ار طاب‌ها آواران بودند، گفت «بور!» آگاتا ار انفخار کورکسده‌ی بور رو برگرداند ار لای انگشت‌هاشن به نالا و پرده‌ی محمل پشت سرشان نگاه کرد که هزاربا لامپ حرارتی سعیدرگ بوش کار گداشته بودند و نا آن‌ها بوشه بودند

نمایش موریکال طلس‌ها!

نا بوسیدگی، کارگردانی، بهنه‌کنیدگی و ناری در حشان سویی

سوفي سریع چرحد رو به آگاتا و گفت «برای اینهای نماش ریادی بی‌مره بیست؟» لباس حشی به ریگ آنی بیمه‌ش نا برگ‌های طریق طلایی به تن داشت، آوبر باقوب به گردش انداحه بود و تاحی ار ارکیده‌های آنی ریگ هم روی سرشن گداشته بود «حوب شد نادم اومد بو می‌بوی هم‌حوالی کنی؟» آگاتا ار عصاست مثل که ناد کرد «مگه عقلت رو ار دس دادی! بو گفی قراره به مراسم نادیود برای بچه‌های رووده‌شده راه سداریم، به سیرک مسحره! من به می‌بوم ناری کنم به آوار‌بحوم، ولی الان داریم برای نه قمایش الکی که حتی متن هم نداره، لباس پر می‌کیم اوون دیگه چه؟» آگاتا نا انگشت کمرسیدی ار سیگ‌های سرح و گران‌ها را روی پراهن سویی شان داد

مله‌ی خن

سوفي به او رُل رد «بو که ار من اسطار نداری داسیامون رو اوون‌حوری که اتفاق افتاده بعریف کیم، مگه به؟»

که روی درجس‌هاشان بوشته شده بود چادیک¹ و راوان² می‌حواستند لباس‌هاشان را نا هم عوص کید «عوص کردن مدرسه هم ممیوع!» راوان عرعر کرد «ولی من می‌حوم به همسه ناشم³» و بلور سیاه و گوکلعتش را پاییں کشید نایاریکس⁴ که به کلاه‌گس طلای‌ریگش چنگ انداحه بود، نقیق کرد «سرم ربر این کلاه‌گس می‌حاره!» صدای حبع و ویع پسری که نهاد نقره‌ای و براق رئس مدرسه را به صورت داشت، بلند شد «اين‌حوری که ماما نمی‌فهمه نمی!» سویی عربد «بق ردن سرنیش‌ها هم ممیوع!» و درجس دات⁵ را به دختر آهیگر چسیاند و بعد دویا سیسی‌چوی شکلاتی را هم چپاند توی دهاشن «ناید نا هفته‌ی دیگه بُ کیلو چاق شنی»

آگاتا گفت «بو گفی قراره محصر ناشه» و نه پسری حبره شد که روی بردیانی به عصب‌حلو ناب می‌حورد و دویا چشم آشای سیررگ را روی حیمه‌ی عطیم نماش نعاشی می‌کرد «به کار ناسلیعه برای مراسم سالگرد» ناگهان سویی حبع کشید «تعی تمام پسرهای این شهر با صدای نارک آوار می‌حونی؟» و پسرهای را که چشم‌هاشان درس عن هم بود، وارسی کرد «حتمماً صدای به نفر کلفت شده، مگه به؟ حینماً به نفر هسب که نیونه نقش تیدروس⁶ رو ناری کنه، حوش‌بیپرین و حداترین شاهزاده در» همین که رویش را برگرداند، رادلی⁷ موغمر و دیدان‌گرای را دید که شلوار سوارکاری تیگ به پا داشت و سیهاش را داده بود حلو سویی دلش به هم حورد و برچس هورت⁸ را به پسر چسیاند

آگاتا صدایش را بالاتر برد «اين اصلاً بهش نمی‌آدم محصر ناشه» و دویا

1 Chaddick

2 Ravan

3 Beatrix

4 Dot

5 Tedros

6 Radley

7 Hort